

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 12. MARCA ROKU 1799. we W T O R E K.

EDYKT

Względem wynalezienia funduszów na polepszenie płacy dla Unter-Officerów i Żołnierzy służbę czyniących.

FRYDERYK WILHELM z Bożej łaski Król Pruski etc. Podajemy mocą wyroku niniejszego do wiadomości:

Poświęcając się z troskliwością nieufianną dla dobra wiernych poddanych naszych, nie mogło to nie załatwić chętnie naszej bacności, że ta szanowna onych klasa, której nadewszystko powierzona jest obrona Państwa, i utrzymanie spokojności krajowej, która życie i zdrowie łoży dla powszechnego szczęścia i zabezpieczenia każdego jego własności: załuguje i wymaga polepszenia swej płacy, celem załagodzenia nieuchronnych życia swego potrzeb.

Zold Unter-Officerów i Żołnierzy armii naszych, w czasie uftanowienia swego był sftolowany do małej pod ów czas ceny pierwotnych artykułów życia. Lecz wydołkowanie i wzrost przemysłu krajowego, a przez to pomnożona malla gotowych pieniędzy, polepszone prywatnych majątki, i większa konsumpcya. Iprawiły, że produkta i potrzeby życia, podniosły się do wyższej w pieniądzech wartości. Lubo zaś właściciel gruntu w takowym rzeczy położeniu więcej zyskuje niż traci; żołnierz atoli chociaż za prace w czasach wolnych od służby podejmowane przez podwyższoną robotników płacę zyskuje, traci jednak za wże w czasie służby na żołdzie w wieku przeszłym uftanowionym.

Służnie więc należało pomyśleć o sftrofiowaniu takowej bez-proporcji. W tym celu postanowiliśmy talkawie dla unter-officerów i żołnierzy aktualną służbę czyniących, sftolownie do oddzielnego wyroku przelanego ordynansu, nawet w czasie pokoju, lepszą naznaczyć płacę, która od pierwszego Czerwca roku bieżącego ma swój początek.

Lubo zaś celem uzupełnienia tych dobroczynnych zamiarów naszych, większą część potrzeb takowych allygnowaliśmy na zwykayne dochody Państwa, jednakże także nieyższe krajowi naszych sftofunki, i inne potrzeby publiczne, niedostarczają z tego szczerze źródła opędzić całej mally tych nowych wydatków. Dla załatwienia takowego niedoładku, zwróciliśmy uwagę naszą na wybór podatków i opłat, dotykających szczerze maigniejszą obywatelów krajowych klasę. Jako zaś my sami z domem naszym Królewskim, nie wahamy się pierwży dać z siebie w tej mierze przykład; tak sftużnie po Wazallach i Poddanych naszych sftodziejwać się nam należy, że okaza także gorliwą swą do tego gotowość, dzwigając na wspólnych swych barkach ciężar lepszego opatrzenia tej tak szacownej obywatelstwa cząłki. Ofiara ta, którą czyni z siebie część Narodu, wolna dotąd od niektórych podatków, przywieźmie ją tym ściślej do ogólnego interesu, a inne klasy zachęca tym mocniej, aby swe ciężary z większą ponosili gorliwością.

Ci którym dawniej należała szczerze obrona Państwa, winni są uftomowaniu wyrok linowych uwolnienie swoje od tego z tak znacznym nakładem sftwarzyszzonego obowiązku.

Każdy zaś z obywatelów w szczerze, winien jest również tej uftawie bezpieczeństwa osoby i majątku swego. Powody takowe, przywiodły nas do wydania następujących przepisów i urzędzeń:

I. Poczynając od dnia w którym Edykt niniejszy ogłoszony będzie, uchylają się zupełnie wszelkie wyłączenia i wolności od opłaty podatku konsumpcyjnego, na towary i produkta do konsumpcji i użytku krajowego z zagranicy sftrowadzane, włożony; częścią podług ogólnych prawideł, częścią zaś za oddzielnymi przywilejami i paszportami nadane: tak, iż każdy bez excepcji winien będzie na przyszłość takowe opłacać podatki.

Wydaliśmy przeto rozkaz, aby od tego wżlytkiego, co się używa i sftrowadza z zagranicy dla nas i dworu naszego, podatki podług urzędzenia były opłacane. Rownyż obowiązek wkłada się na Xiążęta i Xiężniczki Królewskiego domu naszego, także na wyższe i niższej rangi Duchowieństwo; ołoby Xiążęce, Magnatów, Szlachtę i possessorów dóbr szlacheckich: a w ogolności na wżlytkich dotąd wolnościami tego rodzaju nadanych; bez różnicy, czyli na wsiach, lub w miastach mieszkają.

Gdy zaś niektórzy Professorowie, Plebani i nauczyciele łakolni, zamiały uwolnienia od akcyzy na Wino, odbierali dotąd bonifikacyą w gotowiznie; takowa więc będzie im wprawdzie opłacana z kals akcyzowych do dni ich życia: lub dopóty, póki terażniejsi possessorowie innym sftobodem za to nadgrodzoni nie będą: z tym wżlytkim pó ich zysciu, wolność ta uftawiać ma.

II. Handel wodny z zagranicą zbożem wszelkiego rodzaju i innymi produktami, należąc właściwie do sftołu życia obywateli miast, gdy oraz sftużna jest, aby każdy tym zarobkiem bawiący się, podatki nań włożone opłacał; stanowiąmy więc, że eksytujące dotąd od nich wyłączenia, również zupełnie uftać mają od dnia publi-

kacy Edyktu niniejszego. A zaim opłaty cla Wodnego, Licentow, Szluz, i inne tym podobne sftadane być mullą przez każdego w szczerze, nie eksytując od nich ani Urzędników naszych ekonomicznych, ani Duchowieństwa, lub Szlachty, która także podatki od handlu swego z zagranicą sftrowadzonego, bez oporu opłacać ma.

III. Od Win obcych wszelkiego rodzaju, będzie sftadany wyższy podatek (zacznynając od daty publikacyi tego Edyktu) podatek ten w dawnych prowincjach wynosi osm dobrych groszy od wiadra, a w nowych zbliża się do podatku w dawnych opłacanego. Słowem: Podatki pod różnymi nazwilkami dotąd opłacane, wraz z podwyższeniem teraz uchwalonym, sftadane będą na przyszłość podług Taryfły dyrekcyom akcyzowym przelanej.

IV. Akcyza naddatkowa, z terażniejszej tazy 1. grosz dobry 8. fennikow od talara podnosi się do 3ch dobrych groszy od talara. Podatek ten w sftosobie, iak dotąd był opłacany, sftadany będzie od wszelkich opłat konsumpcyjnych i impolstow, 12. dobrych groszy wynoszących z excepcya: Akcyzy od Żyła na makę, od sftodu na piwo, od opłaty sftypkowej; oraz innych na bydło, ogrody, rolę, i inne sftosoby życia nałożonych podatkow. Tu chcieliśmy zwrócić Oycowłkie nasze zamiary na to, aby przy podwyższeniu niniejszym podatkow, uboższa klasa ludu ulzczoną była co do nieuchronnych potrzeb życia.

V. Chociaż przy podwyższeniu opłaty na Wino, kalkulowano na aktualną onego konsumpcyą, wiadomo jednak, że eksytują znaczne artykuły tego sftadady; potrzeba zaim, aby od zapasow Wina do handlu przeznaczonych, podwyższenie z prawa niniejszego było opłacane. Stanowi się więc, że każdy handlujący Winem, winien dopłaci wspomniany wyższy podatek, a od niego Akcyze naddatkową, lub jeżeli z niemi rachunki są sftrowadzone, kwota takowego naddatku ma być w iagniejszą w ięgi rachunkowe, celem zaspokoienia oney w lwoim czasie.

VI. Co do Prowincyow Welffalkkiej i Frankońskiej, w których sfturządzenia względem akcyzy różne jest od innych Prowincyow, zachowaliśmy sobie dokładniejsze wydać przepisy, w iaki sftosob też Prowincye mają być po ciągnięte do tego podatku, sftanowiąc jednak tym czasow w lasce naszym, że to wżlytko, co się mówiło w Edyktie niniejszym o uchylonych excepcjach i wolnościach, i tam do zupełnej winno być sftrowadzone ekscywy.

Zalecamy naszemu Departamentowi Generalnemu Akcyzy i Cla, mieć bacność iak nayusilniejszą na uskutecznienie tego wżlytkiego, co wyrokiem niniejszym urzędziliśmy; szczerze iak sftarać się wszelkimi silami o punktualne wybieranie postanowionych podatkow, i do tego celu iak naydokładniejsze przez Kontrollerow utrzymywać rachunki.

Wszlytkim zaś Kamerom Woienno-Ekonomicznym, Dyrekcyom Cla, i Akcyzy rozkazujemy, nie tylko sfturządzenie niniejsze do powszechnej podać wiadomości, ale nadto przeltrzągać z gorliwością obowiązkom ich odpowiadającą, aby iak naysciślej wykonane zostało. — Dan w Berlinie dnia 25. Stycznia 1799. Roku.

(L.S.) FRYDERYK WILHELM.

Baron de Heintz, de Vofs. de Hardenberg, de Strussensee. de Schrötter.

z Londynu dnia 1. Lutego.

Ostatnią pocztą Irlandzką otrzymaliśmy wcale nie-spodziewaną wiadomość, iż na dniu 25 po odnowionych 14. godzin trwających sporach względem paragrafu w adresie do krola umieszczzonego, w którym zaręczono bydz miało, iż ziednoczenie obu krolestw będzie wzięte pod rozwayę, uchwalono, iż takowy paragraf wy-mazany będzie, a tak Unia w naypierwszym wprowadzeniu swoim większością 6. kresek w izbie niższej Irlandzkiej odrzuconą została. Za Unią było kresek 105 przeciw niej 111. Takowym zgodnym z konstytucyą wyrokiem projekt ten przynajmniej na terażniejszy posiedzenie parlamentu uważać trzeba za sftacony. Całe miałto Dublin obchodziło to zwycięztwo opozycji nad partyą ministeryalną, powszechnym oświeceniem miałta przez całą noc, i naywyższymi okrzykami radości, które dla przyjaciół Unii bardzo nieprzyjemne skutki za sobą pociągnęły. Przez całą noc rozlegały się po powietrzu okrzyki zgromadzonego ludu. Następujące sftly rzecz tę dokładniej objaśniają. — Z Dublin dnia 26. Stycznia

o nocy. Ziednoczeni Irlandzcykowie, korzystając z niepomyślnych powodzeń zamiarów Rządu, dopuszczają się rozmaitych gwałtowności. Lud nakazywał, aby każdy dom był oświecony, i wybił okna nie tylko tam gdzie nie było światła, ale nawet napadał na domy tych, którzy nie byli przychylni insurgentom. Dom Pana Reynolds który odkrył konspiracyą dyrektoryatu wykonawczego Irlandzkiego, został zburzonym, chociaż był naywspanialej illumiinowany. Major Skirr, który się w nim znajdował, sftrełał z okien do ludu i 3. osoby zabił. Inny tłum ludu napadł na dom Pana Bailey z którego zaledwie familia przed gradem kamieni uchronić się mogła. Na ulicy Capell insurgenci uderzyli na patrol W domie poezty żadna szysba cała nie została. Dom Pana Powercourt (lubo przeciw Unii będącego) został także zruynowany, za to, iż do usmierzenia insurrekcyi w hrabstwie Wicklow wiele się przyłożył. Pojazd Pana Foster oratora był od ludu ciągnionym. Po kraju wszędzie mordy i rabunki są popełniane. Słychać, iż lord Cornwallis nas opuszcza, a Lord Auckland dawniej tu bawiący i świadomy sftadady naszych okoliczności miejsce iego załtąpi. — Inny list z Dublin. Illuminacya i okrzyki radosne pociągnęły za sobą smutne skutki. Ponieważ kupy ludu napadały na domy tych, którzy Unię utrzymywali, iako to W. Kanclerza Lorda Castlereagh, Sir John Blaquiere, Lorda Ormonda etc. przeto sftażę wszędzie rozefano, w zamku dwie aubice postawiono, zwołano na miejsca swoje wżlytkich urzędników, i dano rozkaz kawalerji do rozspolenia pospółstwa uzbrojonego w kamienie i zapalone race. Wielu zostało rannych i z obu sftron nie mało trupa padło. Na ulicy Nassau jeden patron sftrełał z okna swego do insurgentow. Dzisiaj Kanclerz i mowca izby poszli do zamku z adresami obu izb, a za powrotem sweim ołtatni (Pan Foster) był z okrzykami radości od ludu przyjmowany.

Każdy był ciekawy iak Pitt postąpi sobie po upadku planu iego w Parlamencie Irlandzkim. Po nadstężył o tym wiadomości na dniu 31. Stycznia miał w izbie niższej długą, pełną sftuki mowę, która sftciągnęła powszechną wżlytkich uwagę. W niej między innymi wyraził „ Za pierwszym podaniem planu mego względem Unii, iadziłem, iż wyrok Parlamentu Irlandzkiego pomyślniejszym wypadnie. Przykro mi jest, iż przy naypierwszym roztrząłaniu został odrzuconym. Tymczasem Parlament Irlandzki ma w tej mierze prawo, dla którego iestem zulfzanowaniem, i byłoby bardzo nierozsądną rzeczą w terażniejszym krytycznym i plodnym w wypadki czasie, mówić co takiego, coby ogień niezgody między obu narodami ieszcze bardziej zapalić mogło. Mam jednak pewne prawo, i czuję być obowiązkiem moim przelożyć terażniejszemu Parlamentowi, i zachować dla potomności zasady i pobudki, które nakłoniły rząd Angielłki do użycia sftrodka, i sftotnie potrzebnego, w celu utrzymania bezpieczeństwa, i obu państw pomyślności, a który ieszcze przyjęty być może, jeżeli zimniejsza nad nim rozwaya w Irlandyi rozpoczętą została. Potrzeba ściślejszych związkow zewsząd iest uznana, tym bardziej teraz kiedy Francya sftara się odłączyć od nas Irlandyę i kiedy z łatwością swiec iakobińskie zasady może załtzczyć na dawnym sftstemacie Irlandzkim. Ta to iest droga, którą chce ołtabić naszą potęgę, to iedynę przedmurze uksztalconego świata przeciw iey zamachom. Scisleysze sftołatzenie obu państw potrafiłoby sftly nasze zebrać do iednego punktu, a tym samym zamiary nieprzy-

iaciela zniszczyć. Zaszła wprawdzie względem tego umowa w r. 1782. lecz coż przynieść może poprawa; dawne tylko znosząca bezprawia, a nic nowego na to miejsce nie stanowiąca? Dziś gdy jesteśmy wziętymi w wojnę jedyńą w dziejach świata, wojnę wolności przeciw despotyzmowi, własności przeciw łupieżstwu, religii przeciw niedowiarstwu, porządku społecznego przeciw anarchii (wyrazy jeszcze za słabe do opisanja tej nędzy, którą oręż nieprzyjaciela rozszerza) dziś podług zdania największych filantropów w Europie, byłoby wielką korzyścią dla Anglii, gdyby ściślejszymi związkami z Irlandją i Kieiloną zofała. Czyż Anglia w terażniejszej wojnie dostarczała pieniędzy i żołnierzy na obronę tych braci naszych (szanowniejszego imienia nie można znaleźć dla nich). Niemniejszy powód do unii jest wewnętrzne położenie Irlandji. Różnica religii, niedostatek rękodziel i kapitałów. Sprzeczne interessa rozmaitych partyów, taka to jest polta Irlandji, z której nieprzyjaciel chciał korzystać, a która przez żadne inne urządzenia zmienioną być nie może, iak przez iednostajny Parlament. Zapyta mnie kto, co zyszcze Irlandją przez Unię? odpowiem, zabezpieczenie wszystkich korzyści handlowych, tudzież prawodawstwa W. Brytanii. Już przez umowę w dawniejszym czasie zawartą, zylkała nie mało w handlu, dziś przez Unię jeszcze więcej pożytków odniele. Nie chcę ia iednak gwałtem przymuszać Irlandji do tych korzyści, lecz po zimnej rozwadze fama ie dobrowolnie przyiąć powinna. Co się tycze zarzutów w tej mierze czynionych, najnędnniejszy ze wszystkich jest ten, który utrzymuje, iż Parlament nie ma żadnego prawa do sfanowienia względem tego punktu. Ta opinia zdaie się wypływać z lystematu teraz w modę weszłego famowladności ludu, który za naszych czasów jest zrzodem wszelkich okropności wojennych i nędzy świata. Lud nie może w każdym razie zdania swego dawać, lecz władza powinna być wybranym osobom powierzona, które bez dalszej odpowiedzialności sfanowią, co jest pożytkiem dla całości; że Irlandją zrzecze się przez to swoiey niepodległości. to jest istotną prawdą, lecz to równie dla niej honor, iak pożytki przyniele. Gdyby była w stanie ikladać ieden niepodległy naród, miałaby więcej jeszcze trudności do pokonania, lecz z tak wielkimi korzyściami handlowymi, iakie w ziednoczeniu z Anglią odniele, możez cień nad iłotą przenosić? Gdyby nawet Parlament w Dublinie uflał, zofłanie tam wszelako akademii, sądy etc. a miało równy wzrost w ludności i kwitnieniu swoim odniele, iak Edyburg po Unij.

Po tej mowie Pitt złożył rozmaite rezolucje względem fundamentalnych zasad ziednoczenia z Irlandją, które radził podać do tronu, i upraszać króla ażeby ie rozkazał komunikować Parlamentowi Irlandzkemu, dla dojrzałego onych roztrząśnienia. Ta propozycja zofłata przyjętą większością głosów 140, przeciwko 15. Rezolucje te są następujące:

I. Dla zapewnienia głównych interessów W. Brytanii i Irlandji, oraz dla zagruntowania siły i zrzodeł Państwa, przyzwolitą jest rzeczą przedsięwziąć sposoby, które iak nuydogodniej zmierzają do połączenia obu krolestw W. Brytanii i Irlandji w iedno krolestwo, podług układu i warunków iakie będą mogły postanowić Parlament względem obu krolestw—II. Zdaie się być przyzwolitą, ażeby zaproponować za nuypierwszy akt mający służyć za zasadę ziednoczenia, iż krolestwa W. Brytanii i Irlandji, są połączone w iedno krolestwo pod nazwiskiem Krolestwo ziednoczone W. Brytanii i Irlandji.—III. Iż zdaie się także rzeczą przyzwolitą, ażeby następstwo do monarchii ziednoczonego krolestwa, zofłata dla obu krolestw postanowione i ograniczone, iak jest teraz przez trwające Prawa, i pod warunkami iedności między Anglią i Szkocją.—IV. Iż zdaie się także rzeczą przyzwolitą, ażeby ziednoczone krolestwo było reprezentowane w iednymże Parlamencie nazwanym Parlamentem ziednoczonego krolestwa Wielkiej Brytanii i Irlandji.—Iżby w pomienionym Parlamencie mogła zafiadać i wotować pewna liczba Parów duchownych i świeckich, oraz członków izby niższej, która liczba ustanowiona będzie przez akta wzajemnych Parlamentów.—Iżby pomienione członki były wybierane i zwolywane podług sposobu przepisane go aktem Parla-

mentu Irlandzkiego poprzedzającego Unię; i żeby członki które zafiadać i wotować będą w Parlamencie ziednoczonego krolestwa, wykonywały ciągle przyśleję, i ikladały oświadczenia iakich wymagań Prawa od Parlamentów W. Brytanii i Irlandji, poki od tegoż Parlamentu inne w tej mierze nie nastąpi rozrządzenie.—V. Iż zdaie się także rzeczą przyzwolitą.—Ażeby Kościoły Angielskie i Irlandzkie, oraz ich nauka, obrządki, karność i przepisy były zachowywane podług praw teraż postanowionych.—VI. Iż zdaie się także rzeczą przyzwolitą iżby we wszystkich wypadkach stosownych do handlu i żeglugi w portach i miejscach należących do W. Brytanii, oraz we wszystkich mających związek z Traktatami które J. K. Mość lub iego łukcelorowie z zagranicznymi mocarstwami zawierają będą, ażeby mieszkańcy Irlandji mający iednakowe prawa, uważani byli w iednakim względzie za poddanych W. Brytanii.—Iż między W. Brytanią i Irlandją nie będą nakładane żadne opłaty od przywozu i wywozu towarów, które teraz od podobnych opłat są wolne; iż na inne wchodzące i wychodzące towary postanowiona będzie na czas ograniczony równa i umiarkowana taxa, przepisana przed Unię przez obydwu Parlamentów, a która po upłynionym tym czasie, ma być równo dla obydwu krolestw zmniejszona, nie mogąc iuz być nigdy powiększoną.—Iż wszystkie rzeczy które na przyszłość będą w przypadku wprowadzenia z zagranicy do W. Brytanii, będą mogły być z iednego do drugiego krolestwa przywożone, i będą podpadać tym samym ustawom, iak gdyby ie profło z zagranicy sprowadzano.—Iż w przypadku gdy iaki towar z rękodziel iednego z dwóch krolestw pochodzący, podlegały wewnętrznej opłacie, postanowiona będzie szala należytej taxy, dla przeszkodzenia zdarzeniom nierówności; iżby wszystkie inne handlowe produkta, oraz te któreby nie zofłaty urządzone przed Unię, stosownie do winnego rolnictwu i rękodzielom krajowym zachęcenia, będą w swoim czasie urządzone przez ziednoczony Parlament.—VII. Iż zdaie się także rzeczą przyzwolitą— ażeby opłata procentu lub funduszu umarzących celniejszych długów przez obydwu krolestwa przed Unię zaciągnione, czyniona była z osobna przez W. Brytanią i Irlandją.—Iż przez ograniczoną liczbę lat przyszłe zwyczajne koszty złączonego krolestwa w czasie wojny i w czasie pokoju, będą podejmowane wspólnie przez W. Brytanią i Irlandją, podług proporcji przed Unię przez wzajemne Parlamenty mające być postanowioną.—Po upłynionym zaś tym czasie te propozycje nie będą mogły być odmienione iak tylko podług prawideł i zasad, iakieby przed Unię były postanowione.—VIII. Iż zdaie się także rzeczą przyzwolitą, ażeby wszystkie Prawa, mające swoją moc w czasie Unii, i wszystkie sądy cywilne i duchowne w obydwu krolestwach postanowione, zofłatały w tym samym stanie, lecz zawsze podległe odmianom, iakie ziednoczony Parlament osądzi potrzebą wprowadzić.

Wielu powstało przeciw temu projektowi mianowicie P. Scheridan, G. ey, Lawrence, lecz to nic nie przeszkodziło do wzięcia projektu w deliberację.

Wszystkie listy z Hiszpanii i Portugalii donoszą, iż Dwór Madrycki zofłatał nakoniec przymuszony zezwolić na naleganie Dyrektoryatu, i że 80. tysięcy wojska Francuzkiego mają przechodzić przez kraie Króla Hiszpanii dla opanowania krajów Królowy Portugalzkiej, które sijn iedną jego następcą i zięciem. Przejście ich nie będzie przez naykrótszą drogę. Weydą do Hiszpanii przez Katalonię. Tym sposobem Madryt będzie im na drodze. Armia Francuzka podzieli się w marszu na kolumny w każdej po 5. tysięcy ludzi. Dowodzenie tym wojskiem oddane jest Generałowi Augereau.

Oddalenie się od służby Xcia Lafoens Wuję Królowy, Feld-Marszałka armii Portugalzkiej, powinno być uważane za dowód, iż Portugalia nie podchlebia sobie unknąć wojny lądowej. Wiadomo jest, iż ten Pan który miał wielkie u Dworu znaczenie, niezgadzał się z zamiarami Ministrów, i że uczynił niepożytecznym bawienie Xcia de Waldeck w Portugalii.—Z tych samych listów dowiadujemy się, iż P. de Scabra Minister interessów wewnętrznych złożył także swoją dymisję, a Hrabia i Hrabina de Zenobia, na proźbę Ministra iednego zagraniczne-

go Dworu, zofłali aresztowanymi we dwa dni po swoim do Lizbony przybyciu. Minister Austryacki dopomina się o uwolnienie Hrabiego iako poddanego Cesarzkiego. Pada na nich podezryzenie, iakoby chcieli dopomóc nieprzyjacielowi do łatwiejszego wniyscia do Portugalii.—Król Angielski mianował Pana Karola Arbuthnot na miejsce P. Karola Goddard, generalnym konsulem do Portugalii, a P. Alexandra Cockburn agentem i konsulem przy cyrkule niższej Saxonii i miastach Hamburgu, Bremie, i Lubee.—Generał Cuyler i Generał Tarleton którzy wyeżdżają na obięcie komendy nad armią posiłkową w Portugalii, udali się iuz do Portsmouth gdzie wleędą na okręty.

Generał Maitland i Pułkownik Grant wyechali do ziednoczonych stanów zład popłyną do Jamaiki, wioząc oni traktat podany przez Generała Touffaint-Lowerture, gdy uflapiono z wyspy St. Domingo, a w którym Rząd poczynił niektóre odmiany. Wiadomo jest, iż Generał Murzyn wyflał kommissarzów do Filadelfii, i mniemają tu, iż G. Maitland i Pułkownik Grant przeznaczeni są na rozpoczęcie z kongresem negocjacyi względem St. Domingo. Gdyby ta wyspa nadto mocna, ażeby mogła być zawojowana, lecz niezdolna własną utrzymać się siłą, przytęczyła się do Iprzymierzenia Amerykańskiego, dostarczyłaby iey pożytecznych produktów za protekcją nie mniej dla siebie zylkowną, i zachowałaby swoją niepodległość, nie zagrażając rewolucyją zarazą sąsiedzkim osadom.—Dnia 14. p. m. przybył do Nowego Jorku kommissarz od G. Touffaint-Lowerture do ziednoczonych stanów przyflany.—Komodor Blanque przeszedł z swoją eskadrą około Przylądka dobrej Nadziei, do którego nieprzyflał. Jego przeznaczenie jest obięć w posleflą wyspę Sokotora przy wejściu na czerwone morze, gdyż poruszenia Tipoo-Saiba wlkazują zamiar iego połączenia.

Xiąże de Dorset złożył swoją dymisję z urzędu wielkiego mistrza dworu Królewskiego.

Dnia 8. Lutego.

W czasie zalimitowania sefljów Parlamentu Irlandzkiego, zdaie się intrygi względem Unii uspakaić w Dublinie. W Hrabstwie Westmeath między regimentem Angielskim i korpusem obywatelskim mającym być rozbrojonym przyszło do walki, w której wiele osób życia postradało. Partya opozycyjna kazala mówę P. Pitt w której dowodzi potrzebę Unii rozdrukować i bezpłatnie rozdać, dla obrużenia umysłów przeciw niemu. Przeszło 20,000. exemplarzów rozrzuconych zofłata. Był uczyniony wniosek aby Parlament Irlandzki przeniesić do Cork, gdyż ten w Dublinie wystawiony jest (iak uważał Generał Attorney) na naysię od tłumów ludu, i nie ma żadnego bezpieczeństwa dla siebie.—Naywięksi przyjaciele rządu i terażniejszej konfityncji byli przeciw Unii, a ponieważ wiele jeszcze członków parlamentu, będących za Unię niegłosowało, przeto Minister ma nadzieję, iż kiedykolwiek przyjdzie wszelako do skutku.—Lord Macartney powrócił tu od przylądka dobrej nadziei. Urząd iego iako Gubernatora tamtejszego, przynosił mu roczney pensji 10. tysięcy funtów, i 200. funtów na stół.

Dnia 12. Lutego.

W Irlandji opór przeciw Unii coraz się większy wzmagają. Katolicy, proteſtańci, i naysprzeczniejsze partye iednegoż są zdania w tej mierze. Czynnności sądowe uflaty, i wszędzie chmury się wznoszą. W iedney utarczce między milicyją i korpusem obywatelskim zginęło z każdej strony do 20. ludzi.—W niektórych hrabstwach całe lasy wycięto na robienie pików. Pod Dublinem żaden woz nie jest pewnym od insurgentów, i poczmistrze profili rządu o dodanie eskorty.—Jeden nasz kutter powrócił z krążenia swego z pod Brest. Nieprzyjaciel ma 15. okrętów liniowych gotowych do wycięcia pod żagle, brakuje iednak podług powieści iednego Szwedzkiego zlamad przybyłego, na ludziach do osadzenia niemi okrętów. Admirał Bridport strzeże teraz od napaści brzegi Irlandzkie.

Dnia 15. Lutego.

Rząd nasz otrzymał nakoniec urzędowy rapport admirala Nelson o wniysciu wojsk Francuzkich do Neapolu. W przewozie króla Neapolitańskiego do Sycylii, burza tak straszna była, iż familia królewska spowiedła się i za straconą się iuz miała. Admirał Nelson życzy sobie iey wiosny nazad do Anglii powrócić.—Mówią, iż P.

Pitt w Kwietniu znowu pożyczkę 6. millionow dla Anglij, a 4. milliony dla Irlandyi rozpocznie. — Na wiadomość, iż niższa izba Parlamentu w Dublinie Unię w Anglij z Irlandyą odrzuciła, miało Cork było także illuminowane, bito w dzwony, i radosne okrzyki wszędzie się rozlegały. — Na przylądku dobrej nadziei dwa magazyny krolewskie od złe myślących ludzi zostały zapalone. — Wczoraj podane od P. Pitt względem Unii rezolucye od izby niższej przyjęte zostały, a iak tylko też same w izbie wyższej przejdą, adresy podziękowania krolowi podane będą. Minister zamysła ten sam interes w nowey postaci do Parlamentu Irlandzkiego wprowadzić, i nakłonić go przyjęcia projektu.

Papiery oppozycyjne zawierają w sobie następującą wiadomość: Donoszą z Wexford, iż chłopiec w 14. roku nazwiskiem James Moore-Lett po siedmiodzielnym więzieniu został nakoniec wypuszczony na wolność. Oskarżony on był, iakoby dowodził kolumną buntowników w bitwie pod N. Ross; zawładzono się nareszcie za tak długie zatrzymywanie dziecka w więzieniu, i bez roztrząsania jego wylętku, sąd zalecił wypuścić go na wolność. — Król nakazał generalny post i publiczne modlitwy dla uproszenia Bolkiey pomocy w terażniejszey wojnie. Nabozęństwo odprawiać się będzie d. 27. Lutego w Anglij, a 28. w Szkocyi.

z Paryża dnia 18. Lutego.

General Bernadotte nie pojedzie już do armij Włoskiej. Oświadczył on Dyrektoryatowi żądanie utrzymania się przy komendzie swej dywizyi nad Renem, a Dyrektoryat potwierdził chęć jego. — Wyjeżdża zatem dnia jutrzejszego do Woguncyi.

Minister wojenny Scherer zda się zatrudnić przygotowaniem do podróży, co okazuje iż ma dowodzić iedną z naszych armii. Przypominają tu sobie, iż on wygrał we Włoszech nappierwłą bitwę roku 5go, i od niego zaczęła się chwala kampaniow Generala Buonaparte. Na końcu tej Dekady doniesiona będzie znaczna liczba danych awansow.

General Championnet wraz z wyrokiem odbierającym mu komendę nad armią Neapolitańską, miał odebrać rozkaz stawienia się natychmiast w Paryżu. Potwierdza się, iż odebrana mu jest komenda za nieuznanie władzy Kommissarza Faypou't, który zapawne utrzyma się przy niej, lubo zrazu dopraszał się o uwolnienie.

Obywatel Meyer niezdaje się być przeznaczonym na Ambassadora hawajskiego przy dworze Hiszpańskim. Obywatel Nieuwerhehe wyjeżdża tam dnia jutrzejszego na objęcie urzędu sprawującego interesu Rzpltey Batawskiej. — Jutro lub po jutrze spodziewany jest w Paryżu Ludwik Buonaparte. — Audyencya na której General Lemoine miał oddawać Dyrektoryatowi chorągwie na Neapolitańskich zdobycie, na dalszy czas jest odłożona.

Donoszą z Medyoluu, iż tam przejęty był list Generala Mack do iednego Agentu Rossyjskiego znajdującego się w Florencyi. Dotowany jest pierwszy dni jego wyprawy: między innymi wyrazami znajduia się następujące: „Zdrowy rozsądek kaze mi porzucić tę wyprawę. W całej armij nikt się bić nie chce; ani kije na żołnierzach, ani areszty na officerach, nic dokazać nie mogą.

Dyrektoryat Wykonawczy przyłtał dnia wczorajszego wieczorem do obu Rad poselstwo, którego wyrazy są: „Obywatele Reprezentanci. Porta Ottomańska uwiadomiona, iż wyprawa Egipska nie była wymierzona iak tylko przeciw iey nieprzyjaciolom, uważała ją z początku w prawdziwey iey postaci, lecz powodowana przez połączone podszepty i groźby Anglij, wojna przeciwko iey dawnym przyjaciolom stała się owocem tego przymierza, wciągnęła ona mocarstwa Barbaryjskie do swoich przeciwko Rzpltey nieprzyjacielskich krokow. Dyrektoryat Wykonawczy przedsięwziął środki odwetu, i użycie na obrone kraju, i odparcie napaści, sposobow iakie są w iego moey: Uwiadomia o tym Ciało Prawodawcze stosując się do Konstytucyi.

Wyrok Dyrektoryatu 27. Pluvios (15. Lutego) R. 7. — Dyrektoryat Wyk: zważywszy, iż Dey Algierski uzbroił i wysłał na morze statki przeznaczone do atakowania okrętow zoftających pod banderą Francuską, i zabierania nawet na neutralnych okrętach towarow i własności Francuskich któreby się na nich znajdować mogły. Zwa-

żywszy przy tym, iż Regencye Tunetańska i Trypolitańska, podobnie co Dey Algierski uczyniły przedsięwzięcie; stanowi: Art. I. Okręty uzbroione Rzpltey mają rozkaz, a korsarze Francuzcy są upoważnieni, do atakowania na morzu i zabierania wszelkiego wojennego lub handlowego okrętu mającego Algierską, Tunetańską lub Trypolitańską banderę. II. Okręty uzbroione Rzpltey i korsarze Francuzcy są równie umocowani przez prawo odwetu zabierać wszelkie towary i własności Algierskie, Tunetańskie i Trypolitańskie, któreby pod neutralną banderą znaleźli. W tym przypadku okręty neutralne po wypróżnieniu z nich towarow i własności zajętych, natychmiast uwolnione zostają. III. Własności i towary Angielskie, Tunetańskie i Trypolitańskie schwymane przez okręty Rzpltey i korsarzow Francuskich, w ulkuteczeniu dwóch poprzedzających Artykułow, zostają ośzacowane, urządzone i rozdzielone na pożytek tych którzy je zdobędą, w iakimkolwiek bądź statku i pod iakąkolwiek banderą zabrane, stosownie do Praw i urzędzeń teraz trwających względem zdobytcow, oraz pod temi samemi warunkami iakie są postanowione względem innych nieprzyjaciol Rzpltey. IV. Ministerowie wojny, osad, i sprawiedliwości, obowiązani są w tym co do każdego z osobna należy, ulkutecznie niniejszy wyrok, który do Dziennika Praw wciągnięty zostanie (podpis: L. M. REVELLIERE — LEPEAUX Prezydent.

Listy z Alexandryi do Ankonu przybyłe zbiłaią wieść o wylądowaniu i atakowaniu tej twierdzy, donosząc, iż Adiuant G. Buonaparte, Marmond, jest od mieścica komendantem Alexandryi. — Donoszą z Brest pod datą 10. — „Przybył tu od wschodu kosztowny konwoy pod eskortą fregaty Creole, kilku korwet, i innych lekkich statkow. W tym konwoiu znajduie się 5. wielkich statkow z drzewem do budowy, inne z żywnościami. Będziemy zatem wkrótce widzieli pływające nowe nasze okręty Wolność, Morzow, Nierozłączony etc. W czasie przybycia tego konwoiu, drugi konwoy idący z północy był atakowany przez korwetę Angielską, która natychmiast zoftała ze Łkodą odparta, a konwoy przyplłynął do Abreurack, i wkrótce przybędzie do Brest. — Mocno się teraz zatrudniają nowym Dyrektorem, który ma być obrany; iezeli się ulkutecznie Dyrektoryatu życzenie, wybor ten padnie na Ob. Robesjeot. — Korrespondencya ministra w Berlinie z Rządem, jest teraz nader czelna. — Zamysłaią tu o postaniu pomocy dla Generala Buonaparte. — Nasze dzienniki wyrażaią, iż iedna kompania aktorow dramatycznych wybiera się w podróż do Egiptu, gdzie ią Buonaparte wzywa, i że już otrzymała potrzebne do tej drogi paszporty. — Mowią, iż podług zapowiedzianych odmian niektórzy Generalowie dywizyi zamięnią swoje miejsca i przejdą z Włoch do Niemiec, iuni zaś z Niemiec do Włoch. Podobny środek w ostatnich kampaniach użyty, pożyteczne przyniósł skutki. — General Joubert dla poratowania swego zdrowia udał się do Pont-deveau w Departamencie d' Ain. Mowią, iż okłazył wiele osob we Włoszech użytych. — Kuryer w tych dniach z Neapolu przybył, przywiózł wiadomość, iż G. komenderujący Woyłkiem Francuskim w zajętych kraiu Neapolitańskim ścięga zewsząd poliki, dla nadzwyczajnego oporu iakiego w wielu miejscach doznaje. Oprócz G. Macdonald, dway inni Generalowie zoftyli swoje dymisyje. Spodziewane tam są woyłki, po które admiral Nelson udał się z wielką liczbą przewozowych statkow.

Dnia 20. Lutego.

General Championnet wysłał dwóch kuryerow do Dyrektoryatu, z których ieden doniósł o zawartym zawieszeniu broni, drugi o insurrekcyi ludu w Neapolu. Drugi kuryer przedzey przybył od pierwszego, i General Championnet otrzymał iak fychać dla pewnych powodow swoia dymisyją. Ta iednak trwała tylko 24. godzin. Gdyż zaraz potem przybył pierwszy kuryer Generala Championnet z depeszami, które przyczyny postętku wspomnionego Generala lepiej wyswieciły. Dyrektoryat wysłał zaraz tego ostatniego kuryera napowrot z gratyfikacją 2000. frankow, iezeli przedzey stanie w główney kwaterze G. Championnet od kuryera wyłanego pierwey 24. godzinami.

Rozpoczęta jest negocyacya z Ministrem Duńskim, a Dwor iego zdaie się do neutralności nakłania.

Spodziewamy się wkrótce odebrać autentyczne szczegoly o stanie Francuzow w Egipcie. Wiele osob świeże

z tamąd przybyło do Francyi, między niemi jest Foltzer, który się zawłze znajdował przy G. Buonaparte. Pewną iest rzeczą, iż Kleber zoftyl komendę w Alexandryi dla złączenia się z armią.

W niektórych Dziennikach znajduie się następujący wypis listu z Neapolu pod d. 10. Pluvios (29. Stycznia.) „Wzięcie tego miasta przez Francuzow, będzie znaczną w historii epoką. Po znieleniu armij Krolewskiej i opowaniu Kapui, weszli do tej stolicy. Szesćdziesiąt godzin bitwy w ulicach, na terrassach domow, w pośród płomieni, ledwie wystarczyć mogło na zgębnienie Lazaronow, których liczba wynosiła 40. tysięcy ludzi. — Konstytucya Krolestwa wyraża, iż lkoroby nieprzyjaciel stał się panem Kapui i ciągnął ku Aversa, ażeby mu natychmiast zanielono klucze od Neapolu. Znaczniejsi mieszkańce chcieli ulkutecznie ten artykuł konstytucyi dla uchronienia miasta od grożącego mu losu; lecz Lazaroni niemający nic do stracenia, przymusili mieszkańców do zamknięcia się w swoich domach, i zaczęli po różnych częściach miasta rabować. Gdy Francuzi staneli przed Neapolem, Lazaroni wyszli przeciwko nim we trzech kolumnach. Ta rzecz dowodzi ich śmiałość, przez trzy dni opierali się w otwartym mieście, wstępny boiem walczyli po ulicach, nieustępując miejsca iak tylko natarczywości ćwiczonego żołnierza, i często czyniąc wątpliwym zwycięstwo, które się nakoniec przeważyło na stronę Francuzow. Teraz wlyłko iest w lpokoiności, nowy Rząd się układa; dobrzy obywatele, patrioci i właściciele kontenci są z naszey bytności, lecz ich ieden Lazaron zastrasza. Atoli z inney strony 6. tysięcy wieśniakow zamkniętych w Traietto (w miejscu naszey komunikacyi z Rzymem) niechęć się poddać, i wlyłkie rzeczy w drodze przezymiują. General Rey ma przedsięwziąć ich obłężenie. Nie można nieprzyznać iż ta piękna kraina będzie wielkim dla Francyi źródłem; znajduie się tam wiele drzewa do budowy i innych potrzeb do marynarki, dostateczna liczba statkow przewozowych na 18. tysięcy woyłka, iedna tylko fregata, a żadnego wojennego okrętu; Krol zabrał z sobą wlyłkie, a Anglijcy resztę spalili.

Pismo iedno publiczne wyławia następujący obraz Lazaronow. — „Lazaroni są to drążnicy, robotnicy dzienni, rybacy, i postugacze okrętowi w Neapolu. Dla tego dnegu powietrza miała tego, nie mają mieszkania stałego, lecz lypiają częścią na ulicach, częścią w ialkiniach i otworach lkał w około miasta leżących. Odzież ich lkałda się nie więcej iak z przodni i spodni. Liczba ich wynosi do 40. tysięcy. Od pierwszego Masaniello, a może i wprzod ieszcze mieli właścijwego naczelnika, któremu sam nawet krol uszanowanie okazywał. Niektórzy z nich używani w domach, za postugaczow i kommissantow, bywaią nayeściej wiernemi ludzmi. W powszechności iednak lkonni są do wszystkich złych czynow, wiele złodziejstwa, rabunkow, i morderstw od nich pochodzie zwykło. Przytym są także niezmierni fanatycy. Nieraz zdarza się, iż wsuwaią rękę do kieszeni swego fomiada, w ten czas kiedy z naywiększym nabozęństwem drugą kładą na relikwiach.

z Bruzelli dnia 19. Lutego.

General Collaud otrzymał kuryera od Generala Jourdan z wiadomością, iż kampania natychmiast się rozpocznie, iezeli Austrya i Rzesza nie przyimają spiesznie propozycyow podanych od rządu Francuskiego. Żądał także General Jourdan, aby przeznaczone nad Ren woyłki, iak nappredzey tamże postane zoftaly, woyłki przeto te, otrzymały rozkaz spiesznym marszem dążyć na miejsce przeznaczenia swego. Tu przygotowane są kwatery dla 5. do 6. tysięcy ludzi spodziewanych z wewnetrznych okolic Francyi. — Z Luxemburga wielki park artylleryi postano do Erenbreitsteinu.

Przechod woyłk do armiiow Renjskich dotąd nieuflaie, mowią, iż General Collaud obeymnie komendę nad iedną z tych dywizyow. Po odebraniu w tych dniach depeszow od Rządu, na tychmiast udał się wpodróż.

z Hagi dnia 19. Lutego.

Od rozpoczęcia rozruchow w Irlandyi, mowią tu wiele o wyprawieniu woyłk do tego Krolestwa. Woyłki które się znajdowały w Harlem, mają się udać do Texel, a część nalzey floty stoi w gotowości do wypłynienia.

Francuzi żądają od nas 12. tysięcy posiłkowego wojska w przypadku gdyby się wojna zaczęła.

z Brünn dnia 2. Marca.

Na dniu 27. Lutego kompania z szlachty tutejszej złożona, i powodowana miłością ludzkości, dała powrotną reprezentacją komedii na teatrze publicznym dla wsparcia pozostałych wdów i sierot po zabitych żołnierzach od regimentu Wallis. Zebrane pieniądze wyniosły 509. zł. i 50. grzywaczów. Była grana komedia Pana Schröder pod tytułem Chorągwy, i nowa pantomima w 3. aktach wynalazku i muzyki hrabiego Mirowskiego pod tytułem Wyrocznia.

Towarzystwo Angielskie do ratowania zatoniętych i na pozor umarłych utworzone, przywróciło do życia w przeciągu lat 23. od roku 1774. do 1797. 2198 ludzi. Podobnie towarzystwo od roku 1767. w Amsterdamie utrzymujące się, wyratowało 990. osób do roku 1792. W Paryżu towarzystwo w tym celu ustanowione, ocaliło życie 487. ludziom od roku 1782 do 1790. W Hamburgu 87. osób utrzymanych zostało przy życiu od roku 1769 do 1795.

z Ratyżbony dnia 10. Lutego.

Dnia onegdajszego nie wotowano względem marszu wojsk Rosyjskich przez terytorium Raeszy. Mówią, iż ministrowie Cesarscy nie odebrali jeszcze swoich instrukcyow. Spodziewają się, iż w przyszłą sobotę trzy kollegia otworzą swoje protokoły.

z Frankfortu dnia 20. Lutego.

Wiadomość rozgłoszona jakoby hrabia de Lehrbach miał dawniej oświadczyć poltom Francuzkim, iż wojsko Rosyjskie uważane być powinno za posiłkowe cesarza Jmci, zupełnie jest fałszywą. — Słychać, iż odpowiedź cesarza na ofertę notę Francuzką przelto do Paryża i jest pożąta. — Wojska Austriackie które miały zająć też same posterunki, iakie przed podpisaniem warunków przedugodnych w Loeben zajmowały, otrzymały kontroldynans. — W okolicy Gießen zebralo się 15. tysięcy wojska Francuzkiego. — Mówią, iż Xiążę Wirtemberski obawia się rewolucji w kraju swoim, i udał się w tej mierze o pomoc do cesarza. Podług niektórych pism publicznych czyni on przygotowania do wyjazdu przez Hannover do Anglii. — Francuzi jeszcze Renu nie przechodzili.

Elektorowa Bawarska wdowa wyjechała z Munich do Wiednia. Ministrowie Francuzcy w Rastad oczekują na kuryera z Berlina, którego im ma przyjechać Ob. Sycyos. — Donoszą z Stuttgartu, iż Baron de Bühler minister Rosyjski wyjechał do Ratyżbony ażeby podać sejmowi oświadczenie wielkiej wagi, stosowne do gwarancji konstytucji i całości Rzeczy przez Rossyę, oraz względem marszu wojsk Rosyjskich.

z Rastad dnia 20. Lutego.

(Ostatni artykuł z Rastad w przeszłej gazecie przez omyłkę Dziennika Frankfurckiego pod 21. potożony, powinien być pod d. 19.)

Zapewniają, iż Hr. de Lehrbach miał dnia 14. t.m. z Ob. Bonnier osobną konferencyą, po której adiutant Flosse wyprawiony był z depezsami przez ministra Austriackiego z Wiednia odebraniem i ministrom Francuzkim przez nich komunikowanemi. Mówią, iż Hr. de Lehrbach miał z tymże ministrem drugą konferencyą dnia 18. — Odpowiedź Seymu Ratyżbonyjskiego względem marszu wojsk Rosyjskich jest spodziewana na dzień 26. Zdać się, iż przeprowadzenie wojsk Francuzkich przez Ren do tego dnia jest wstrzymane. — Szef batalionu Blondel przejeżdżał tedy dnia wczorajszego powracając z Stuttgartu do Strazburga. Jego poselstwo ściągają się do żądania przez Rząd Francuzki uczynionego względem kilku fortec ziemstwa Wirtemberskiego. Dnia dzisiejszego tenże officer przejeżdża znowu przez nasze miasto idąc po drugi raz do Stuttgartu. Mówią, iż Xiążę Wirtemberski ma założyc swoje mieszkanie w Weilingen, a w Stuttgartzie wyprząta już archiwę. — Wojska Austriackie, które opuściły Bryzgowię, znajdują się w tym momencie w Henningen. — Listy z Ulm pod d. 16. donoszą, iż 250. emigrantow Francuzkich wraz z G. Dumourier z okolic Weisenburga udali się do Passau. — Wojska Cesarzkie żadnego jeszcze nie uczynili poruszenia na przejściu przez rzekę Lech.

z Strazburga dnia 21. Lutego.

Wojska Francuzkie dotąd jeszcze Renu nieprzeszły, lecz wszystkie przygotowania są uczynione do ulkutecznienia za kilka dni tego zamiaru. G. Jourdan powrócił z małej podróży, którą odprawił do głównej kwatery G. Ferino w Blotzheim blisko Huningi. Do naszego miasta i jego okolic ściągają się dotąd wielka liczba wojsk. Generali kommand: odprawił dziś rewję przedniej strazy. Zapewniają, iż generalna kommand nad armią Włochą po nieprzyjęciu jej przez G. Bernadotte, oddana będzie Generalowi St. Cyr.

Kantor tej Gazety jest w Ryńku Starego Miasta, w kamienicy, JP. Eberta pod Nrem 65. na drugim piętrze. — Exemplarz groczy 20.

z Kassel dnia 24. Lutego.

(Artykuł z Gazety Kasselskiej tegoż dnia.) Tak upragniona o pokoiu wiadomość, okazuje się nieszczeniemi mylną, ponieważ ją niepotwierdziły ostatnie listy z Frankfortu, podobieństwa owszem do wojny zdają się potwierdzać. Austriacy pomykają się, a między Laną i Niddą przybyły liczne wojska Francuzkich korpusy. Okazuje się, iż tylko wielkie wod wylewy przeprawę wojsk Francuzkich przy Kehl spozniły.

z Turynu dnia 3. Lutego.

Rząd nasz tymczasowy postanowił d. 2. t. m. na swoim poliedzeniu wyjechać do Paryża uroczytą deputacyą z prozbą, ażeby Dyrektoryat Wyk: przyłączył Piemont do Rzpltey Francuzkiej. Lecz projektowi temu wiele się sprzeciwia, osobliwie po wsiach. Różne członki rządowe rozliczają się na prowincye, dla oświecenia ludu względem jego własnego interellu, i dla odroczenia go od zamiaru utworzenia oddzielnej Rzpltey, iak już w tej mierze projekt był na wielu miejscach rozrzucony. Też osoby wzięły na siebie obowiązek przedstawić równie i to ludowi, że Piemont nie jest tak obszernym krajem, ażeby mógł sam znośić koszty potrzebne na utrzymanie oddzielnego rządu, opłacanie dyrektorow, ministrow, ambasadorow, wojska i t. d. że z tych powodow rząd tymczasowy widzi się być przymuszony żądać przez umysłną w Paryżu Deputacyą przyłączenia się do Rzpltey Francuzkiej, albo do ktorekoltwiek Włochy; i że czyniąc między tym dwojgiem wybor, lepiej jest składow część narodu dającego innym pomoc i opiekę, niżeli należeć do narodu pod opieką stojącego. Mają być za tym sporządzone protokoły po różnych okręgach dla zapisania wotow tłumaczących w tej mierze woli ludu Piemontskiego: takowa okoliczność żrządzić może wielkie zamieszanie, gdyż obidwie strony Francuzka i Włocha z równym oblatnają zapalem za swoją opinią, i już w niektórych okolicach przyszło żąd do walkow. Muncypalność Turynska ogłosiła się już za przyłączeniem się do Francyi.

z Rzymu dnia 3. Lutego.

General artylleryi Eble rozkazał z pospiechem pracować około naprawy fortyfikacyow Kapui, i opatrzył te twierdze w trzy-miesięczną żywność. Francuzi nadszyscyli wziętych listach które General Mack poczynił nad Wolturnem. — W krajach Neapolitańskich wprowadzone już są muncypalności.

Od gmiu dni przybyło tu około 8. tysięcy wojska Francuzkiego; wielka jego część udała się ku Neapolowi, reszta ku Civita-Vecchia i do Departamentu Cerc-o. Kilku kommissarow Francuzkich wyjechało do Neapolu. Droga do tego miasta z Rzymu prowadząca jest teraz bezpieczną, i ostatniego Wtorku wyprawiono nią zwycajnego kuryera. — General Championnet, wydał do mieszkanow kraju Proklamacyą pod 24. Stycznia, w której zapewnia o zachowaniu ich Religii, majątkow, i spokojności przez wprowadzenie zasad oycowłkiej administracyi.

Prawo d. 23. postanowiło Rząd tymczasowy: — 1. Rzplta Neapolitańska wyobrażać będzie tymczasowo 25. Członkow. — 2. Są mianowani członkami Reprezentacyi Narodowej (należącej wiadome już imiona) — 3. Zgromadzenie Reprezententow ma powierzoną prawodawczą i wykonawczą władzę, aż do ułożenia konstytucyjnego Rządu. — 4. Wyroki Zgromadzenia Reprezententow nie będą miały mocy Prawa, poki nie zostaną przez Generala kommandującego potwierdzonemi. — 5. Zgromadzenie Reprezententow nie może się naradzać iak tylko w obecności dwoch trzecich części członkow i większości głosow. — 6. Zgromadzenie Reprezententow podzielone jest na sześć wydziałow do ulkutecznienia praw i wszystkich szczegółow administracyi publiczney. — 7. Ustanowiony będzie wydział centralny, wydział Prawodawczy, wydział Ikarbowy, i wydział administracyi wewnętrzney. — 8. Członki wydziałow mianowan będą przez Zgromadzenie powszechne; rodzaj ich władzy osobnym Prawem przepisany będzie. — General kommandujący zostawia sobie nominacyą na wakujące miejsca w reprezentacyi Narodowej.

z Florencyi dnia 4. Lutego.

Odbieramy następujące opisanie widzenia się Krola Sardyijskiego z Papieżem: „Gdy Krol okazał chęć oglądania Oycy S. Officer Francuzki towarzyszący Krolowi od Turynu i który go jeszcze dotąd nieodstąpił, naznaczył dzień i godzinę tej wizyty, to jest 23. Stycznia. Dnia tego z rana Krol i Krolowa udali się w powozie do Poggio Imperiale do Kartuzow, lecz zawsze w towarzysztwie officera Francuzkiego. Papież o ich przybyciu uwiadomiony, wyszedł naprzeciw nim wsparty na dwóch osobach. Ledwo tylko pokazał się w appartamencie, natychmiast Krol i Krolowa spuścili się na kolana. Oyciec Święty który prosił ażeby powitali, zaprowadził ich do przyłego pokoiu. Krol rzekł do Oycy S., iż dzięki Opatrzności, przez widzenie jego znaczne w swoich nieszczęściach czuje ulżenie, i że uprasza J. S. ażeby mu nie odmówił żadney duchowey pomocy, iaka od niego zależy iżby był w stanie przymocować z pokorą Bolkie wyroki, nakoniec uprasza go o absolucyę in articulo mortis. Oyciec S. czyniąc co tylko żądał, odpowiedział na wszystko z największą łagodnością, i wysłał mu własną swoją sytuacyą za pobudkę do pocieszenia się. Prowadzili potem przez 40. minut poufałą rozmowę, do której Krolowa należała, po czym osoby z ich swity przypuszczone były do ucałowania nog. Oświadczone Officerowi Francuzkiemu iż może oglądać Papieża, jeżeli mu to sprawi ukontentowanie, lecz on odpowiedział iż tego nieuczyni, spodiewając się, iż widok mundur który na sobie nosi, nie byłby zapewne miłym dla Piusa VI.

Rozmaitym sposobem opowiadano zdarzenie które opóźniło przybycie Generala Mack do Medyolanu. Niektóre Gazety donosiły iż się schronił, inne iż przez bojaźń ażeby w przechodzie gór Appeninskich nie był zabitym, była mu powodem iż prosił ażeby go zaprowadzono do Rzymu. Dziś rzecz tę opowiadają w Spolobie czyniącym mu honor. Gdy przybył o siedm mil od Rzymu, jego eskorta została napadniętą, zamordowaną lub rozproszoną od wieśniakow, którzy ofiarowali odprowadzić tego Generala do Wenecyi, lecz on odpowiedział iż musi powrócić do Rzymu będąc ieńcem na flow honoru, co też i uczynił. Ztamtąd wyjechał dnia 1. Lutego pod mocniejszą eskortą.

Dnia 9. Lutego. — Dowiadujemy się, iż General Mack przejeżdżał dnia 6. przez Rimini, iadąc do Medyolanu z Gener. Belpi pod małą eskortą z dragoni Francuzkiej. — Krol i z Krolowa Sardyijscy wyjechali do Livorno. — Zdrowie Papieża zostało polepszone, lecz nie tyle iżby bez niebezpieczeństwa swojego życia mogli morłką podroz przedwidzieć.

Kommissya wspólna przez Najjaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko - Prulki do upadłych szesztu Bankow. to jest: Ulr. Piotra Teppa, a. Karola Schultza, Fryderyka Kabryta, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewicza, i Jana Dawida Heislera wyznaczona.

Wam JOO. JW. WW. Urodz: Szlachetnym.

Romanowi Placydowi i innym Fabiana sukcessorom o czerw: zł. 4300. zł. 12. — Tymże o Celię na zł. 3000. Czapskiemu z Sokokowskiem o czerw: zł. 100. — Dobrowolskiemu Jakubowi o czerw: zł. 25. — Heiking Baronowi o czerw: zł. 400. — Krzysztofowiczowi o czerw: zł. 300. — Dekiertowi i Marcinkowskiemu o czerw: zł. 324. zł. 7. — Ogińskiemu 8anowi o czerw: zł. 609. zł. 13. gr. 15. — Pauszy Jozefowi o czerw: zł. 50. — Rokofowskiemu Cypryanowi o czerw: zł. 725. — Xteciu Woronieckiemu Jozefowi o czerw: 97. zł. 13. — Suffczyńskiemu Antoniemu o czerw: zł. 25. — Hunieckiego Jozefa lukcellorom o czerw: zł. 300. — Szydłowskiemu Wojciecha lukcellorom i lukcellorom o czerw: zł. 200. — Cala Jankłowi o czerw: zł. 10. — JO. Xięcia Adama Ponihkiego lukcellorom i Urodzonego Sukkowskiego Wojciecha lukcellorom. bądź i powyższych pozwanym, jeżeli który z nich umarł lukcellorom i ich opiekunom nakazuje; ażeby pomienieni pozwani, od daty obwiezienia niniejszego Edyktałnego pozwu za tygodni osm, czyli w ten czas, gdy ta Sprawa do sądenia przywołana będzie, przed ładem niniejszym Kommissy w mieście Warszawie w domu Tepporowski zwanym, na ulicy miodowej położonym, odbywającym się, osobiscia lub przez umocowanego, każdy w szczególności Plenipotenta, stawili się; a to na prawne popieranie Wierzyteli Ur: Fryderyka Kabrego bywaszego Bankiera, do majątku jego ubiegających się, tudzież ładownie ustanowionych Administracyi i Prokuratora na rzecz Mally czyniących Powodow, którzy na fundamencie ordynacyi sądu niniejszy Kommissy zapozwaniem was przez gazety i obwiezienia publiczne determinujący, stosując się do dokumentow, ksiąg kantorowych, korespondencyi i innych pism, pozywają o to, aby was do zaplacenja summ w gorze przy każdym w szczególności z pozwanych położonych, a podług dowodow Malsie Ur: Kabrego należących, wraz z zaległemi prowizjami i wydatkami prawnymi obowiązując, a w przypadku stawienia się lub nie? przez was, i należytości niezaplacenja, aby rygor niezwłoczney z wszelkiego majątku i osoby każdego pozwanego eksekucyi podług prawdeł Kommissy roziagnąć, was zaś lukcellorow i ich opiekunow JO Xcia Ponihkiego i Ur: Wojciecha Sukkowskiego do wykupna Powodow z dobr Cudnowskich i zaplacenja summ pod powyższym rygorem przynaglić, a w przypadku niezaplacenja, też dobra plus offerenti sprzedać zalecić, i ich dziedzictwo przynaglić, a was odsadzić; Zaczyn macie się stawic, na pretendowane długi odpowiedzieć, fundusz satysfakcyi okazać; albowiem, czyli się stawicie? lub nie? na terminie z niniejszego pozwu przypadającym, wyrok zaoczny i ostateczny iako sądu najwyższego przeciwko wam ogłoszony będzie, i eksekucya niezwłoczna, iak wyżej, wskazana zostanie. Działo się w Warszawie dnia 2. Miesiąca Marca Roku Pałskiego 1799.

(L.S.) A. M. MĘDRZECKI Komm: Bank: Pisarz.

DONIESIENIA.

Franciszek Anszlag Kupiec i Obywatel Warszawski obywatel handel korzenny i winny po s. p. Stanisławie Raffalowiczu w starym mieście, donosi Przewietney Publiczności, iż ten handel w wielkie gaunki towarow korzennych i Win rozmaitych w najlepszym gatunku, jest teraz przez niego opatrzone. — Polecając się przytym łaskawym względem Przewietney Publiczności, usługi swoje, w dostarczaniu dobrego towaru i za słuszną cenę ofiaruje.

Niżej podpisani Eksekutorowie Testamentu Urodz: Andreza Niewierawskiego postanowieni na mocy Rezolucyi Najjaśniejszey Regencyi Warszawskiej pod dnim 15. Lutego 1799. Roku do nas eksekutorow wyszley, uwiadomiamy wzyfkich w ogolności sukcessjonalnych Wierzyteliow tegoż niegdy Andreza Niewierawskiego iakielkolwiek Pretensy do tegoż wzmiankowanego Niewierawskiego mających, aby się z dokumentami onez usprawiedliwiającymi do nas Eksekutorow w kamienicy Sukcessorow Maryańskiego przy ulicy S. Jerkty pod Nrem 1771. stojących w tygodniach trzech zgłaszali, w przypadku niezgłoszenia, iż summa w rękach naszych znajdującą się, stosownie do Testamentu przez tegoż Niewierawskiego sporządzonego, rozrządzoną zostanie. Dan w Warszawie 11. Marca 1799. Roku.

J. Gduczyński. — S. Kurezewski.